

Като обикаля изъ ледниците, мечката подушва. де се криятъ малкитъ тюленчета и майсторски ги изяда. Тя се одръпва малко назадъ и съ голѣма сила се хвърля върху скривалището на тюленчето. Скривалището се събаря и затисва тюленчето. Тогава мечката го изравя изъ снѣга и го изяда.

Очевидци разправятъ, че като улови тюленчето, мечката примамва съ него и майката. Тя улавя тюленчето за заднитъ лапи и го бутва въ водата, чрезъ нѣкоя ледена дупка, а самата се крие въ леда.

Уплашената майка вижда детето си и тръгва къмъ него, но мечката полека го дръпва назадъ. Майката, увлечена, върви подиръ детето си, и безъ да усѣти, влиза въ страшнитъ лапи на хитрата мечкана.

Пр. Ант Христовъ

## ПОЛЕЗНИ СЪВЕТИ

**Бръшлянътъ** се вие и изкачва съ своето стебло по най-стръмнитъ скали и грамадни дървета изъ гори и планини. Цѣла година той краси нашитъ градини гори и дворове. Отъ неговитъ клонки моми и момци виятъ красиви венци и ги носятъ на хоро и по сѣденки презъ цѣлата зима.

Той съ вѣчната си зеленина е станалъ любимъ на малки и голѣми. Обичаме го ние, защото и презъ най-студенитъ, мъгляви и мрачни зимни дни ни напомня съ зеленитъ си листа за веселия и буенъ животъ, що ни носи китната пролѣтъ, потънала въ зеленина.

Но бръшлянътъ е не само красивъ, а и много полезенъ, само че у насъ малцина знаятъ да го използватъ. А за това се не иска много трудъ и голѣмо умение. Набира се половинъ газена тенекия или половинъ кофа бръшлянови листа. Заливатъ се съ вряла вода, докато се напълни кофата и се оставятъ да киснатъ въ нея цѣла нощъ. Сутринтъ се прецежде брашляновата вода. Въ нея се потапятъ горни дрехи, които сж изцапани и замърсени съ разни петна. Следъ като се наkisнатъ добре, изми-